

Obrót nielegalnymi odpadami.

Problemy związane z transportem i składowaniem odpadów w kontekście art. 183 k.k.

Okiem inspektora WIOŚ

Mirosław Żółtański

Trochę o nas

Art. 2. 1. Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy:

17) **współdziałanie w zakresie ochrony środowiska** z innymi organami kontroli, **organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości**, innymi organami administracji państwowej i organami samorządu terytorialnego oraz obrony cywilnej, a także organizacjami społecznymi;

1a. Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy również **ściganie przestępstw przeciwko środowisku określonych w Kodeksie karnym** oraz wykroczeń określonych w Kodeksie wykroczeń i ustawach wymienionych w ust. 1, w tym wnoszenie i popieranie aktów oskarżenia.

3. Inspekcja Ochrony Środowiska współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

Awers

RZECZPOSPOLITA POLSKA
INSPEKCJA OCHRONY ŚRODOWISKA
LEGITYMACJA
SŁUŻBOWA

Ważna do _____
Nr _____

Imię _____
Nazwisko _____
INSPEKTOR INSPEKCJI OCHRONY ŚRODOWISKA

Legitymacja upoważnia do wstępu i przeprowadzenia bez uprzedzenia, o każdej porze dnia i nocy, kontroli przestrzegania przepisów i decyzji administracyjnych w zakresie ochrony środowiska, a w przypadku kontroli planowej przedsiębiorcy, po okazaniu upoważnienia i uprzednim zawiadomieniu.

Policja oraz organy administracji publicznej są prawnie obowiązane do udzielenia pomocy inspektorowi Inspekcji Ochrony Środowiska, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

IOŚ IOŚ IOŚ

Rewers

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

INSPEKCJA
OCHRONY ŚRODOWISKA

Art. 10a.

1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wystąpić z **wnioskiem do Policji** lub organów administracji publicznej, w tym do **Krajowej Administracji Skarbowej**, Inspekcji Transportu Drogowego, urzędów nadzoru górniczego, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, o udzielenie pomocy, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

2. Udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, może polegać w szczególności na:

1) umożliwieniu inspektorowi wejścia na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu;

2) gromadzeniu i zabezpieczaniu dowodów popełnienia przestępstwa albo wykroczenia;

3) ustalaniu tożsamości i przesłuchiwaniu osób w celu ustalenia stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania;

4) zapewnieniu bezpieczeństwa inspektorowi.

3. Organy wymienione w ust. 1 nie mogą odmówić udzielenia pomocy wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

4. Na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, **w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa polegającego na udaremnianiu lub utrudnianiu wstępu na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu, Policja obowiązana jest umożliwić inspektorom ten wstęp, w tym przy wykorzystaniu środka przymusu bezpośredniego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej**

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub upoważnieni inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą podjąć czynności polegające na:
- 1) obserwowaniu i rejestrowaniu przy użyciu środków technicznych, w tym technik satelitarnych i bezzałogowych statków powietrznych, obrazu zdarzeń oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;
 - 2) **gromadzeniu i zabezpieczaniu dowodów popełnienia przestępstwa** lub wykroczenia;
 - 3) **żądaniu pisemnych lub ustnych informacji oraz przesłuchiwaniu osób** w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego **przy jednoczesnym pouczeniu ich o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o której mowa w Kodeksie karnym;**
 - 4) ustalaniu tożsamości osób oraz żądaniu okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego lub sporządzeniu wniosku o ukaranie;
 - 5) nakładaniu grzywien w postępowaniu mandatowym za wykroczenia określone w trybie przewidzianym przepisami o postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
 - 6) dokonywaniu oględzin pomieszczeń i innych miejsc;
 - 7) **zatrzymywaniu lub przeszukiwaniu pojazdów przewożących towary oraz kontroli dokumentów związanych z przewozem towaru**, jeżeli zachodzi podejrzenie przewożenia odpadów;
 - 8) udzielaniu pouczeń, zwracaniu uwagi, ostrzeganiu lub stosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego.
- 3. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane po okazaniu legitymacji, o której mowa w art. 9b ust. 1.**

4. Inspektorzy są uprawnieni do uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania informacji o osobach, rzeczach i zdarzeniach, w tym uzyskiwania informacji **oraz utrwalania śladów i dowodów, w sposób określony w ust. 2**, które należy przechowywać zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

Art. 10d. 1. **Informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności, o których mowa w art. 10b ust. 2**, mogą być wykorzystywane w celu realizacji zadań ustawowych Inspekcji Ochrony Środowiska, w tym w zakresie kontroli oraz **stanowić dowód w postępowaniach administracyjnych, karnych oraz w postępowaniach w sprawach wykroczeń.**

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na wniosek:

- 1) Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) sądu lub prokuratora – w związku z toczącym się postępowaniem;
- 3) organów i służb uprawnionych do ścigania przestępstw i wykroczeń;
- 4) organów nadzoru górniczego.

Odpady

Kilka słów wstępu.

Działania na odpadach:

- składowanie,
- przetwarzanie,
- zbieranie,
- odzysk,
- unieszkodliwianie,
- wytwarzanie

Wymagają zgody organu ochrony środowiska.

- transport.

Działanie nie ujęte w przepisach ochrony środowiska.

- usuwanie odpadów,

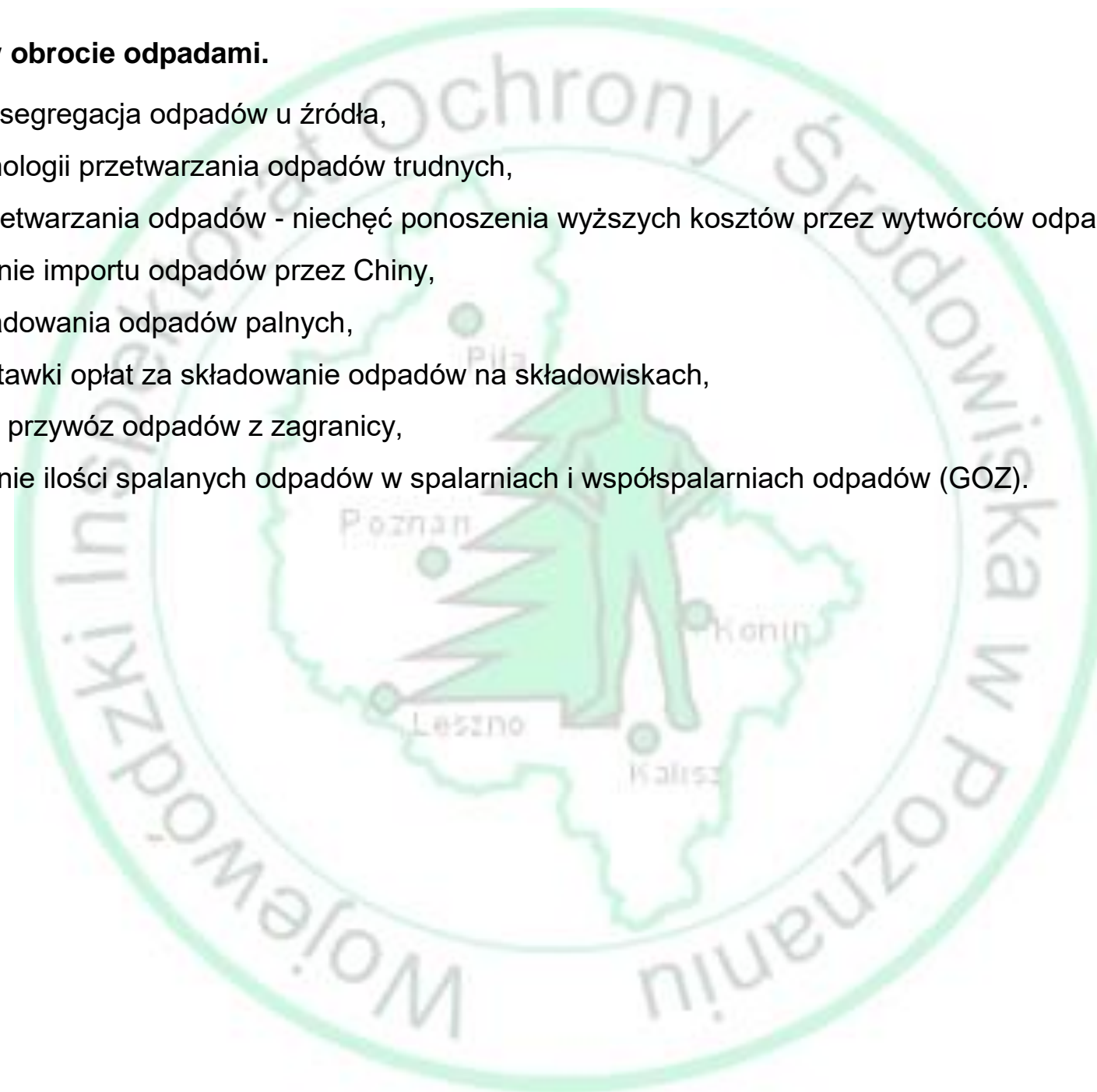
Jedynym miejscem w którym odpady mogą zostać legalnie złożone, jest miejsce wyznaczone w decyzji administracyjnej, (składowisko, miejsce magazynowania po procesie produkcyjnym, przed procesem przetwarzania, podczas zbierania odpadów), wydawanej przez organ ochrony środowiska (starosta, marszałek województwa, regionalny dyrektor ochrony środowiska).

Każde inne miejsce w którym leżą odpady jest miejscem na ten cel nieprzeznaczonym, z którego odpady winny zostać usunięte.

Ograniczenia w obrocie odpadami.

- Zbyt mała segregacja odpadów u źródła,
- Brak technologii przetwarzania odpadów trudnych,
- Koszty przetwarzania odpadów - niechęć ponoszenia wyższych kosztów przez wytwórców odpadów,
- Ograniczenie importu odpadów przez Chiny,
- Zakaz składowania odpadów palnych,
- Wysokie stawki opłat za składowanie odpadów na składowiskach,
- Nielegalny przywóz odpadów z zagranicy,
- Ograniczenie ilości spalanych odpadów w spalarniach i współspalarniach odpadów (GOZ).

Historia art. 183 ustawy kodeks karny

Do 2011 r.

§ 1. Kto wbrew przepisom składa, usuwa, przerabia, unieszkodliwia albo **przewozi** odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrazić życiu lub zdrowiu **wielu osób** lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom sprowadza z zagranicy odpady lub substancje zagrażające środowisku.

§ 3. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązkowi dopuszcza do popełnienia czynu określonego w § 1, lub 2 i 24.

§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1-3 działa **nieumyślnie**, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Historia art. 183 ustawy kodeks karny

od 2011r do 2019r

§1. Kto wbrew przepisom składa, usuwa, przetwarza, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom przywozi z zagranicy substancje zagrażające środowisku.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega, kto wbrew obowiązkom dopuszcza do popełnienia czynu określonego w § 1, 2 i 4.

§ 4. Karze określonej w § 1 podlega, kto wbrew przepisom przywozi odpady z zagranicy lub wywozi odpady za granicę.

Historia art. 183 ustawy kodeks karny od 2019 r.

§ 1. Kto wbrew przepisom składa, usuwa, przetwarza, zbiera, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrazić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom przywozi z zagranicy substancje zagrażające środowisku.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega, kto wbrew obowiązkowi dopuszcza do popełnienia czynu określonego w § 1, 2 i 4.

§ 4. Karze określonej w § 1 podlega, kto wbrew przepisom przywozi odpady z zagranicy lub wywozi odpady za granicę.

Trudności w interpretacji art. 183 ustawy kodeks karny

W 2011 r. ustawodawca zaostrzył przepisy art. 183 ust. 1 ustawy Kodeks karny, w stosunku do pierwotnego brzmienia tego przepisu poprzez usunięcie słów „**wielu osób**”.

Ponadto uzupełniono przepisy o nielegalny przywóz i wywóz odpadów z zagranicy (w związku z wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne).

W 2019 r. poprzez usunięcie słów „**w znacznych rozmiarach**” oraz „**istotne**” ponownie zaostrzył ten przepis. W przepisie tym ustawodawca uaktualnił również czynności podlegające karze (dostosował do obowiązujących przepisów ustawy o odpadach).

Głównym wnioskodawcą tego przepisu był GIOŚ oraz Śląski WIOŚ który wskazywał na to, że ze względu na ocenny charakter tego czy dane naruszenie jest „istotne” bądź, w znacznych rozmiarach” są nieprecyzyjne i pozostawiają dużą swobodę interpretacyjną i powodują trudności w stosowaniu przepisu.

Taka regulacja (w brzmieniu art. 183 § 1 z 2019 r.) sprawia, że każde niezgodne z prawem postępowanie może stanowić przestępstwo z art. 183 § 1.

Zdaniem prof. W. Radeckiego zagrożenie dla co najmniej sześciu osób może być uznane za zagrożenie, które dotyczy wielu osób.

„Trudności interpretacyjne może sprawiać określenie "wielu osób". Kwestia ta była już rozważana w doktrynie we wczesnych latach 70. na tle przestępstw przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu. Podjęto wówczas próbę doprecyzowania tego pojęcia przez wykazanie, że zagrożenie sześciu lub więcej osób jest już zagrożeniem powszechnym (K. Buchała, Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji drogowej, Warszawa 1973, s. 66). Także w orzecznictwie można znaleźć podobne wypowiedzi. W jednym z orzeczeń czytamy, że jeżeli liczba konkretnie zagrożonych osób wynosiła 6, a nadto w każdej chwili niebezpieczeństwo to mogło przybrać jeszcze szersze rozmiary, to w tych warunkach istnieją pełne podstawy do uznania, iż omawiane niebezpieczeństwo miało cechy powszechności. Trudno byłoby uzasadnić tezę, że 6 osób, to nie jest liczba na tyle znaczna, aby mógł być uznany za spełniony element powszechności niebezpieczeństwa (Wyrok SN z 27.4.1970 r., IV KR 32/70, OSNPG Nr 9-10/1970, poz. 125.) .

W zakresie zagrożenia zniszczeniem w świecie roślinnym lub zwierzęcym „w znacznych rozmiarach” pisze on tak:

„Co się zaś tyczy zagrożenia zniszczeniem w świecie roślinnym lub zwierzęcym „w znacznych rozmiarach”, to zgodnie z dotychczasową wykładnią tego pojęcia prowadzoną choćby na tle przepisów o sprowadzeniu pożaru lub jego niebezpieczeństwa, znaczenie ma przede wszystkim rozległość przestrzenna (wyrok SN z 27.9.1984 r., IV KR 176/84, OSNPG Nr 3/1985, poz. 34.) **Zagrożenie lasu na obszarze kilku hektarów, zagrożenie ryb w rzece, jeziorze, stawie itp. wyczerpuje znamiona zagrożenia świata roślinnego lub zwierzęcego w znacznych rozmiarach**”.

Nie budzi specjalnych wątpliwości interpretacja art. 183 § 4 i art. 183 § 5.

Tu dominuje sprowadzanie odpadów w postaci samochodów osobowych i dostawczych (samochodów kategorii M1 N1). Nie przy tym znaczenia faktyczny stan techniczny tych pojazdów. Liczy się wola zbywcy oraz dokumenty.

U S T A W A z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji stanowi że:

Art. 4. 1. Wprowadzenie na terytorium kraju następuje z dniem:

- 1) wydania pojazdu z magazynu lub przekazania innemu podmiotowi – w przypadku pojazdu wyprodukowanego na terytorium kraju;
- 2) dopuszczenia pojazdu do obrotu na terytorium kraju – w przypadku importu;
- 3) wystawienia faktury albo przywozu pojazdu na terytorium kraju – w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia.

2. Jeżeli z przepisów ust. 1 wynika, że wprowadzenie na terytorium kraju mogło nastąpić w różnych terminach, za dzień wprowadzenia na terytorium kraju uważa się dzień najwcześniejszy.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym pojazd.

Większe problemy stanowi sprowadzanie odpadów innych niż samochody z terenu UE.

Tu obowiązuje rozporządzenie (WE) NR 1013/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów. Zgodnie z art. 50 ust 4b. Organy zajmujące się inspekcjami mogą stwierdzić, że dana substancja lub dany przedmiot jest odpadem w przypadku gdy:

— dowody, o których mowa w ust. 4a, lub które są wymagane na mocy innego unijnego prawodawstwa w celu ustalenia, że substancja lub przedmiot nie jest odpadem, nie zostały im przedłożone w terminie określonym przez te organy, lub

— organy te uznają, że dowody i informacje, które są im dostępne są niewystarczające do rozstrzygnięcia kwestii, lub uznają, że zapewniana ochrona przed uszkodzeniem, o której mowa w ust. 4a akapit drugi, jest niewystarczająca.

W takich okolicznościach przewóz danej substancji lub danego przedmiotu lub dane przemieszczanie odpadów uznaje się za przemieszczanie nielegalne.

[Odwrócony obowiązek udowodnienia !!!!!](#)

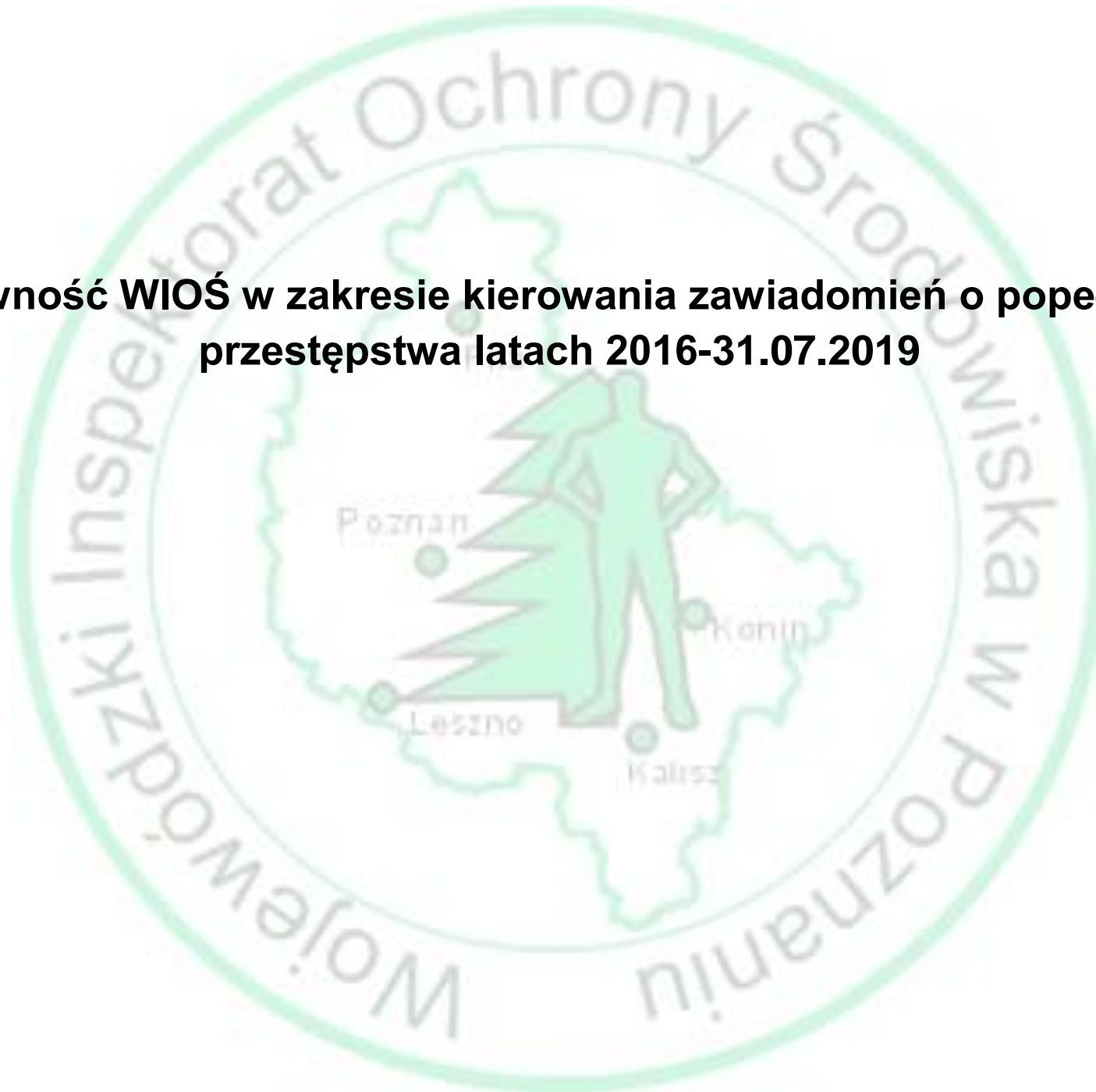

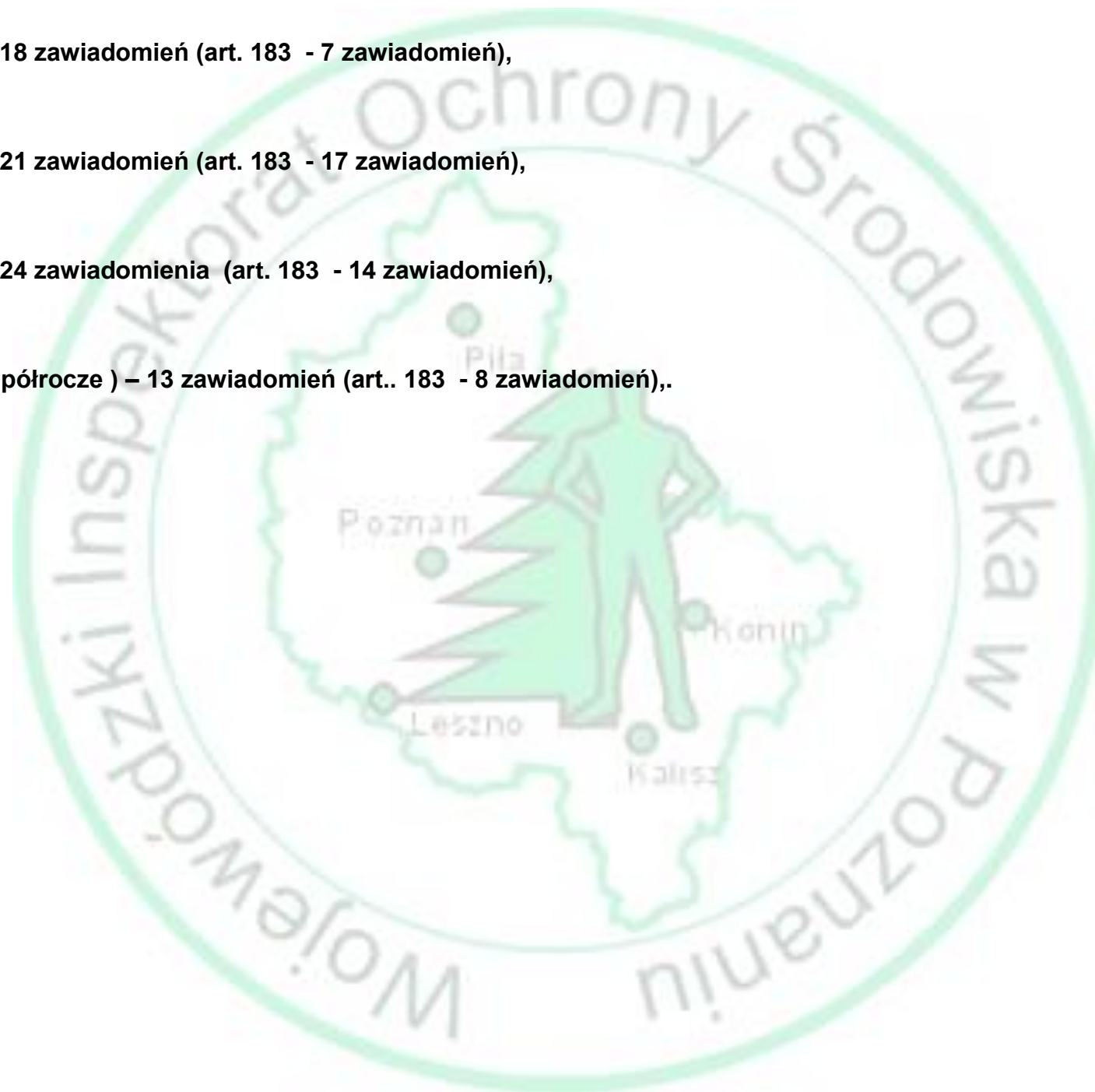

**Aktywność WIOŚ w zakresie kierowania zawiadomień o popełnieniu
przestępstwa latach 2016-31.07.2019**

- Rok 2016 – 18 zawiadomień (art. 183 - 7 zawiadomień),
- Rok 2017 – 21 zawiadomień (art. 183 - 17 zawiadomień),
- Rok 2018 – 24 zawiadomienia (art. 183 - 14 zawiadomień),
- Rok 2019 (I półrocze) – 13 zawiadomień (art.. 183 - 8 zawiadomień),.

Zgodnie z komentarzem do ustawy o odpadach, profesora Wojciecha Radeckiego (Ustawa o odpadach. Komentarz, wyd. II Wydawnictwo Wolters Kluwer), uznanego znawcy prawa ochrony środowiska i prawa karnego autora o najbogatszym dorobku naukowym w tym zakresie w Polsce, **przestępstwo z art. 183 § 1 k.k. jest przestępstwem zagrożenia abstrakcyjno-konkretnego, zwanego też zagrożeniem potencjalnym.**

Autor ten w Monitorze Prawniczym 1/98 doprecyzował znaczenie zagrożenia abstrakcyjno-konkretnego.

„Chodzi o to, że ze sposobu lub warunków zachowania się sprawcy wynika możliwość (realna, lecz niekoniecznie bezpośrednia) zagrożenia życia lub zdrowia wielu osób albo zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach. Skoro przepisy wskazują jedynie na możliwość zagrożenia lub zniszczenia, to przewidziane w nich przestępstwa nie są przestępstwami zagrożenia konkretnego (z niebezpieczeństwem w znamionach), lecz przestępstwami zagrożenia abstrakcyjno-konkretnego (potencjalnego), kiedy niebezpieczeństwo pozostaje poza znamionami. Abstrakcyjność niebezpieczeństwa polega na tym, że oceniamy możliwe następstwa zanieczyszczeń, zagrożeń odpadami lub promieniowaniem, niezależnie od rzeczywistych przebiegów związków przyczynowych. Konkretność zaś polega na tym, że czynimy to na tle konkretnej sytuacji, ale ostatecznie ją generalizujemy.”

Ten sam autor w innej publikacji.

„Nie chodzi o to, że życie lub zdrowie człowieka zostało już zagrożone, ani o to, że już powstało niebezpieczeństwo istotnego obniżenia jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi albo zniszczenia w znacznych rozmiarach w świecie roślinnym lub zwierzęcym, ale o to, czy ze względu na ilość lub postać zanieczyszczeń wprowadzonych do wód, powietrza lub na powierzchnię ziemi w danej konkretnej sytuacji zagrożenie powstać mogło. Jeżeli na tak postawione pytanie padnie odpowiedź twierdząca, znaczy to, że znamiona strony przedmiotowej przestępstwa z art. 182 k.k. zostały wyczerpane, a kolejnym zadaniem prokuratora, następnie sądu jest ustalenie, kto do takiego stanu doprowadził i czy można mu przypisać umyślność (art. 182 § 1 k.k.), a co najmniej nieumyślność (art. 182 § 2 k.k.)”.

Przestępstwa te w zasadzie nie są przestępstwami samodzielnymi, zwłaszcza w gospodarce odpadami.

Tu często mamy do czynienia z przestępstwem z art. 271 § 1 i art. 271 § 3, art. 18 § 1 i art. 18 § 3 oraz art. 225 § 1 ustawy Kodeks karny.

Art. 271. § 1. Funkcjonariusz publiczny **lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu**, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca

podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

§ 3. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

KARTA PRZEKAZANIA ODPADÓW		Nr karty	269/6/2017/KPOPZ		Rok kalendarzowy	2017	
Nazwa i adres posiadacza odpadów, który przekazuje odpad SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ 00- Warszawa		Nazwa i adres posiadacza odpadów transportującego odpad SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ		Nazwa i adres posiadacza odpadów, który przejmuje odpad PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO PRODUKCYJNE			
Miejsce prowadzenia działalności				Miejsce prowadzenia działalności			
Nr rejestrowy		Nr rejestrowy		Nr rejestrowy			
NIP	REGON	NIP	REGON	NIP	REGON		
Posiadacz odpadów, któremu należy przekazać odpad							
Rodzaj procesu przetwarzania, któremu powinien zostać poddany odpad							
Wnoszę o wydanie dokumentu potwierdzającego unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych ☐ TAK ☐ NIE							
Kod odpadu	19 12 09	Rodzaj odpadu Minerale (np. piasek, kamienie)					
Data/miesiąc		Masa przekazanych odpadów [Mg]	Numer rejestracyjny pojazdu, przyczepy lub naczepy		Numer certyfikatu lub numery pojemników		
czerwiec		262,420					
Potwierdzam przekazanie odpadu		Potwierdzam przyjęcie odpadów do transportu i wykonanie usługi transportu		Potwierdzam przejęcie odpadu			
data, pieczęć i podpis 2017-06-30		data, pieczęć i podpis 2017-06-30		data, pieczęć i podpis 2017-06-30			

OL

KARTA EWIDENCJI ODPADÓW						Nr karty	128/2017/KEO		Rok kalendarzowy	2017		
Kod odpadu		19 12 09										
Rodzaj odpadu		Minerały (np. piasek, kamienie)										
Procentowa zawartość PCB w odpadzie												
Posiadacz odpadów		PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO PRODUKCYJNE										
Nr rejestrowy						NIP			REGON			
Adres posiadacza odpadów												
Województwo	Wielkopolskie		Gmina			Miejscowość			Telefon służbowy	()		
Ulica						Nr domu			Nr lokalu			
Miejsce prowadzenia działalności												
Województwo	Wielkopolskie		Gmina	I		Miejscowość			Telefon służbowy	()		
Ulica						Nr domu			Nr lokalu			
Działalność w zakresie:			W ☐		Zb ☒		Od ☐		Un ☐		Ok ☐	
Miesiąc	Masa wytworzonych odpadów [Mg]		Masa odebranych odpadów komunalnych [Mg]	Masa odpadów wydobytych ze składowiska [Mg]	Odpady przyjęte przez posiadacza odpadów		Gospodarowanie odpadami					Imię i nazwisko osoby sporządzającej
	w związku z eksploatacją instalacji	poza instalacją			Masa [Mg]	Nr karty przekazania odpadu	We własnym zakresie			Odpady przekazane		
					Masa [Mg]		Masa [Mg]	R/D	Sposób gospodarowania	Masa [Mg]	Nr karty przekazania odpadu	
Maj					121,200	64/5/2017/KPOP Z						
Maj										50,640	112/5/2017/KPOWZ	
Maj										169,460	113/5/2017/KPOWZ	
Maj					426,600	65/5/2017/KPOP Z						
Maj										151,040	110/5/2017/KPOWZ	
Maj										73,780	118/5/2017/KPOWZ	
Czerwiec										22,340	89/6/2017/KPOWZ	
Czerwiec										67,660	90/6/2017/KPOWZ	
Czerwiec					262,420	269/6/2017/KPO PZ						
Czerwiec										172,420	88/6/2017/KPOWZ	

Wydrukowano przy użyciu oprogramowania opracowanego przez firmę darsoft.pl

(c) darsoft.pl

<http://www.darsoft.pl>

Uwaga. Żaden z przepisów karnych i administracyjnych nie uzależnia wymierzenia kary lub nałożenia obowiązku usunięcia odpadów od tego czy mamy do czynienia z odpadami niebezpiecznymi, czy innymi niż niebezpieczne

Historia zna wiele przykładów substancji które wydawały się idealne, a dziś są uważane za szkodliwe dla środowiska

Na przykład substancje z grupy CFC HCFC, HBFC (zubożające warstwę ozonową), HFC PFC, SF₆ (fluorowane gazy cieplarniane), DDT, Roundup, tworzywa sztuczne.

Substancje uważane za obojętne.

- Ozon,
- Pył, pył PM₁₀, PM_{2,5},
- Proszki do prania,

Przykład.

Gospodarka komunalnymi osadami ściekowymi.

WIOŚ jest jedną z kilku inspekcji prowadzących kontrolę łańcucha żywieniowego człowieka w systemie „od pola do stołu”.

WIOŚ prowadzi kontrolę przestrzegania przepisów prawa na pierwszych etapach tego procesu, tj. prowadzi kontrolę: materiału siewnego pod kątem modyfikacji genetycznej nasion, żyzności gleb, zawartości metali ciężkich w glebach, stosowania nawozów (naturalnych lub sztucznych) oraz stosowania wybranych opadów mających właściwości odżywcze dla uprawianych roślin (niektórych odpadów przemysłowych oraz komunalnych osadów ściekowych).

Komunalne osady ściekowe, jak i środki wspomagające uprawę (kompost) mogą zawierać znaczne ilości metali ciężkich. W przypadku kompostu metale ciężkie pochodzą z odpadów stałych które jako zanieczyszczenie zawierają odpady takie jak baterie itp., a w przypadku komunalnych osadów ściekowych ze ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego (głównie metale ciężkie) wprowadzanych do kanalizacji sanitarnej.

Co prawda ustawodawca nałożył na wytwórców tych ścieków obowiązek uzyskania pozwolenia limitującego zawartość metali ciężkich jednak w procesie oczyszczania ścieków metale te odkładają się w osadach ściekowych. Dlatego też ustawodawca dopuścił do stosowania tylko takie komunalne osady ściekowe lub kompost które spełniają rygorystyczne wymagania określone w przepisach ustawy o odpadach. Poza zawartością metali ciężkich w komunalnych osadach ściekowych istotne są również dawki na hektar. Tu również ustawodawca wskazał na obowiązek bilansowania nie tylko zawartości ale i dopuszczalnych dawek na hektar.

Komunalne osady ściekowe stosowane w sposób niezgodny z prawem (z uwagi na to, że nie ma udokumentowanych parametrów fizykochemicznych – metali ciężkich w komunalnych osadach ściekowych oraz dawek na hektar) mogą wprowadzać do środowiska (do gleby) znaczące ilości metali ciężkich.

Rośliny (plody rolne) uprawiane na polach na których stosowane są takie osady ściekowe mogą pobierać poprzez system korzeniowy i kumulować ponadnormatywne ilości metali ciężkich.

Metale te kumulowane są (poprzez pasze sporządzone na bazie roślin uprawnych) również w organizmach niektórych zwierząt gospodarskich, w ten sposób włączane do łańcucha pokarmowego człowieka. Pierwiastki te nie ulegają biodegradacji. Są one niezniszczalne i nieusuwalne. Raz wprowadzone do środowiska krążą w nim stale, zmieniając, co najwyżej swoją formę.

Człowiek oraz zwierzęta spożywając rośliny z niekontrolowanymi zawartościami metali ciężkich mogą kumulować w swych organizmach te metale. Ponadto człowiek, spożywając mięso takich zwierząt (z zakumulowanymi metalami ciężkimi) po raz kolejny akumuluje te metale w organizmie. Metale ciężkie stanowią szczególne zagrożenie dla zdrowia człowieka, ponieważ skutki ich działania nie są natychmiastowe, ujawniają się po wielu latach, lub pokoleniach. Według Światowej Organizacji Zdrowia aż 80% metali ciężkich dostaje się do organizmu człowieka drogą pokarmową. Narządami szczególnie narażonymi na zatrucie jest: mózg, nerki, szpik kostny, wątroba. Metale ciężkie i WWA wykazują działanie kancerogenne i inne zakłócające prawidłowy metabolizm człowieka. W tym zakresie jest znana bogata literatura naukowa.

Podobne mechanizmy dotyczą zaorania odpadów innych niż komunalne osady ściekowe. Praktycznie w każdym przypadku przemieszanie z gruntem jakichkolwiek odpadów (nawet dopuszczonych do odzysku metodą R10), bez zgody organu ochrony środowiska, jest niedopuszczalne. Zwłaszcza odpadów które w swojej strukturze nie są zbliżone do naturalnych składników gleby. Takie działanie jest niezgodne z prawem i stanowi bezprawne zanieczyszczenie powierzchni ziemi.

Nie ma przy tym znaczenia czy zanieczyszczenie to oddziałuje na powierzchnię ziemi (wymywa się) czy też z przeprowadzonych badań wynika że jest neutralne. Istnieje bowiem zagrożenie, że na skutek wieloletniego pozostawienia w środowisku, na skutek niekorzystnych oddziaływań chemicznych np. z nawozami sztucznymi lub środkami ochrony roślin (jako katalizatorem zmian) mogą ulec rozkładowi uwalniając lub syntetyzując toksyczne lub nowe dziś nieznane związki chemiczne które mogą negatywnie wpływać na zdrowie lub życie ludzi i zwierząt.

Można zatem przyjąć, że wprowadzenie do środowiska jakichkolwiek odpadów których nie da się usunąć (w tym osadów ściekowych) bez zgody organów środowiska do ziemi (gleby), lub stosowanie w sposób niezgodny z prawem (dawkowanie), może spowodować nie tylko obniżenie jakości powierzchni ziemi ale również poprzez transmisję metali ciężkich do roślin (płodów rolnych) może zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka.

2019/09/25

2019/09/25

2019/09/25

2019/06/14

Porzucanie odpadów.

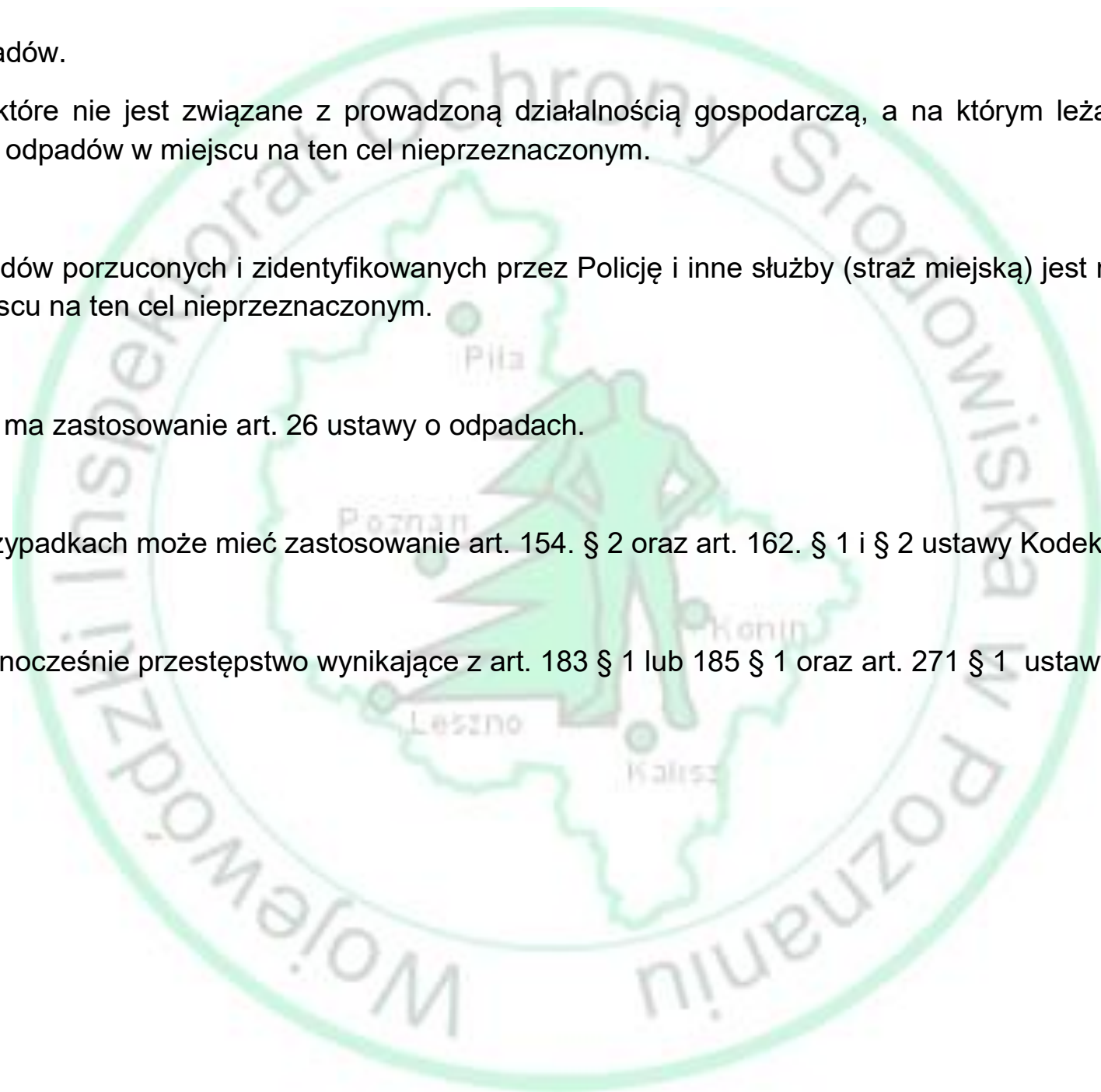
Każde miejsce które nie jest związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, a na którym leżą odpady stanowi magazynowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym.

Większość odpadów porzuconych i zidentyfikowanych przez Policję i inne służby (straż miejską) jest magazynowaniem odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym.

W takiej sytuacji ma zastosowanie art. 26 ustawy o odpadach.

W niektórych przypadkach może mieć zastosowanie art. 154. § 2 oraz art. 162. § 1 i § 2 ustawy Kodeks wykroczeń.

Może być to równocześnie przestępstwo wynikające z art. 183 § 1 lub 185 § 1 oraz art. 271 § 1 ustawy Kodeks karny.

Art. 26. 1. Posiadacz odpadów jest obowiązany do niezwłocznego usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania.

2. Z zastrzeżeniem art. 26a, w przypadku nieusunięcia odpadów zgodnie z ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, nakazuje posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, z wyjątkiem przypadku, gdy obowiązek usunięcia odpadów jest skutkiem wydania decyzji o cofnięciu decyzji związanej z gospodarką odpadami, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami.

3. Nakaz usunięcia odpadów, o którym mowa w ust. 2, z terenów zamkniętych oraz z nieruchomości, którymi gmina włada jako władający powierzchnią ziemi, a niebędących w posiadaniu innego podmiotu – wydaje właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Domniemanie posiadacza odpadów wynikające z art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy o odpadach.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy o odpadach, posiadaczem odpadów jest ich wytwórca lub osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, będąca w posiadaniu odpadów, przy czym domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości.

Wprowadzone domniemanie skutkuje u władających gruntem koniecznością dbałości o porządek na swoich nieruchomościach oraz ich odpowiedzialnością na zasadzie ryzyka za działania osób trzecich prowadzące do zanieczyszczenia posesji.

Poświadczenie nieprawdy w dokumentach.

Często spotyka się z problemem poświadczenia nieprawdy w dokumentach.

Odpad został zadeklarowany jako 19 12 09 Minerale (np. piasek, kamienie).

Laboratoryjna analiza pobranych próbek odpadów wykazała, że nie jest to odpad o zadeklarowanym kodzie, ponieważ strata prażenia pobranych próbek oraz zawartość metalu w pobranych próbkach wyniosła łącznie 56 %.

Ustalenia te dały podstawę do stwierdzenia, że są to inne niż zadeklarowane w kartach przekazania odpady.

Porzucenie odpadów, działanie na tzw. „słupa”.

Doprowadzenie do upadłości/likwidacji

